

کنفرانس اخیر ناتو در واشنگتن و گذشت هفتاد و پنج سال از دشمنی و استکبار

(ترجمه)

جوبایدن، رئیس‌جمهور امریکا کنفرانس پیمان ناتو را در واشنگتن، پایتخت امریکا آغاز کرد. این کنفرانس مصادف به هفتاد و پنجمین سال تأسیس پیمان نظامی تهاجمی بین‌المللی به رهبری امریکا و دولت‌های اروپائی بود؛ پیمانی که به شعله‌ورساختن جنگ‌های منطقه‌ای و داخلی به طور همیش عمل نموده و همین پیمان است که خرابی، فساد و کشیدگی و اختلافات را در قاره‌های پنج‌گانه به وجود آورده است که این اعمال مخربانه‌اش شمارش و حسابی ندارد.

بایدن در آغاز این کنفرانس با سخنان در ظاهر چرب و نرم اما فریبنده سخن گفته و این پیمان و دست آورده‌های آن را ستود. وی در بیانیه خود به مناسبت گذشت هفتاد و پنج سال از پیدایش این پیمان اشاره نموده و آن را به اهمیت جای ارتباط داد که این پیمان 75 سال قبل در آنجا به امضاء رسیده است؛ اما از واقعیت و حقیقت موضوع که این پیمان، یک پیمان استعماری است، خود را به تجاهل زده و این پیمان را به کذب و بهتان طوری توصیف نمود که گویا در نشر صلح و استقرار جهان، سهم و نقش فعال داشته است.

این کنفرانس به صورت عموم در این مرحله به حمایت دوام‌دار از اوکراین تمرکز نموده؛ مخصوصاً بعد از این که روسیه در روز دوشنبه گذشته، بالای شهرهای اوکراین موشک‌باران نمود و منجر به آسیب به شفاخانه اطفال در شهر کی‌یف گردید. این مسأله مورد استناد رهبری این پیمان در بحث و تبصره قضیه اوکراین بوده و بخش اعظم از کنفرانس شان را تشکیل می‌داد؛ طوری که بر سائر مسائل و اجندای این کنفرانس غالب و پررنگ‌تر بود. اعضای این کنفرانس تعهد نمودند که کمک‌های مالی به ارزش 43 میلیارد دالر در جریان سال آینده برای اوکراین داشته باشند و این اعضای خود را ملزم دانستند که کمک بیشتر سلاح‌ها برای حفاظت از هوای این کشور داشته باشند که از آن جمله جنگنده‌های اف 16 است.

در مورد توزیع سلاح‌های پیشرفته جدید امریکا در اروپا، اداره بایدن اعلان کرد که به زودی در سال 2026م به نشر و توزیع عملیات موشک‌های دوربرد در آلمان شروع خواهد نمود. او هم‌چنان به نشر و توزیع سلاح‌های جدید پیشرفته دیگری در آلمان اشاره داشت و هریک از کاخ سفید و حکومت آلمان در حاشیه این کنفرانس برای اولین بار اعلان کرده و گفتند: از زمان جنگ سرد تمرکز روی سلاح‌های پر قدرت بزرگ در آلمان بوده که از سال 2026م به حدی قدرت خواهد داشت که می‌تواند به خاک روسیه برسد و از آن جمله نشر موشک‌های کروزر از طراز توماهوک است که به مسافت بیشتر از 2000 متر می‌رسد و موشک‌های اس ام 6 که بر ضد طیارات است، علاوه بر نشر سلاح‌های پیشرفته جدید که از سرعت صوت تیزتر و سریع‌تر است و این بهترین حمایت را برای هم‌پیمانان ناتو در اروپا می‌دهد. هم‌چنان این کنفرانس در روز اخیرش دعوت به تقویت روابط با جاپان و کوریای جنوبی قبل از گفتگوها با رهبری استرالیا، جاپان، نیوزلند و کوریای جنوبی نمود و "فومیوکیشیدا سیوک یول" رئیس‌جمهور کوریای جنوبی و "فومیوکیشیدا" نخست‌وزیر جاپان به تقویت همکاری‌های امنیتی با ناتو تعهد نمودند.

اما روسیه، امریکا و غرب را از تحریک نمودن دشمنی ناتو بر ضد روسیه هشدار داده گفت: «این عمل کرد به شدت رد خواهد شد.» سیرگی ریابکوف در شهر سن پترزبرگ گفت: «امنیت روسیه با این سلاح‌ها به خطر خواهد افتاد و این قضیه می‌طلبد تا از طرف روسیه پاسخ داده شود.»

همچنان چین به نوبه خود اعتراض خود را در برابر نشست ناتو اعلان نمود؛ چنانچه سخنگوی وزارت خارجه چین در روز پنجشنبه اعتراض و مخالفت شدید خود را در برابر نشست ناتو اعلان کرده و اشاره نمود: «ناتو تنش‌ها را در منطقه آسیا-پاسیفیک تشدید می‌کند.» هم‌چنان وی گفت: «ناتو پر از اظهارات دشمنانه‌ای است که در ذهن خود فکر جنگ سرد را دارد.» وی در ادامه سخنانش اصرار کرده گفت: «ناتو مملو از تعصب، تحریف و تحریکات است.» هم‌چنان چین اعتراض رسمی و جدی را در مورد این مسأله ارایه نموده است.

دیدگاه اعضای کلیدی و عمده این پیمان یعنی امریکائی‌ها و اروپائی‌ها به جهان یک دیدگاه سلطه‌جویانه بوده، مخصوصاً دیدگاه امریکا، یک دیدگاه رهبری و اداره استفاده‌جویانه است که محکوم به منفعت و ماده می‌باشد؛ لذا امریکا و هم‌پیمانان بزرگ آن طوری هستند که جهان را مزرعه و منطقه استعمار و کسب منافع مادی و استفاده‌جوئی خود می‌بینند.

امریکا این پیمان را برای محدود ساختن قدرت‌های بزرگ رقیب خود استفاده می‌کند، مخصوصاً در مورد روسیه و چین که امریکا این دو قدرت را با ایجاد پایه‌گاه‌های نظامی‌اش محاصره ساخته است. لذا پیمان‌های نظامی با دولت‌های منطقه و دولت‌های کوچک به هدف محاصره چین و روسیه است و امریکا در عین زمان حمایت و پیروی از خودش را بالای شرکاء اروپائی‌اش در این ظلم‌ها تحمیل می‌کند.

اما در مورد سائر دولت‌های جهان باید گفت که امریکا از طریق ناتو برای مهار کردن این دولت‌ها دخالت نظامی می‌کند و یا برای فروپاشی داخلی شان کار می‌کند؛ چنانچه با لیبیا و صربستان چنین نمود و یا این که از طریق ترساندن و تهدید نمودن و نشان دادن چماق بزرگ که آن را به پیروی‌اش وادار سازد عمل می‌نماید؛ چنانچه با سائر دولت‌های از چنین رفتاری کار گرفته است.

بدون شک که ناتو اساساً برای جلوگیری و سرکوب نمودن دولت اتحاد شوروی و جلوگیری از نفوذ آن در اروپا تأسیس شد؛ لذا انحلال و لغو آن نیز بعد از لغو پیمان وارسا بوده که رهبری آن را روسیه کمونیستی به عهده داشت و بعد از سقوط کمونیستی و پایان دادن پایگاه دولت‌های کمونیستی و افراطیت آن صورت گرفت، اما در نتیجه چنین شد که امریکا و دولت‌های غربی ضمن خاتمه دادن دشمن کمونیستی‌اش به شکل و صورت پیمان ناتو در آمدند و سپس برای این پیمان دشمن جدیدی ساختند که همانا اسلام است؛ اسلامی که آن را منزوی ساخته و با تندروی، تروریستی و بنیادگرایی متهم نمودند.

بدون شک پیمان ناتو و توسعه آن و این که بسیاری از کشورها مانند سویدن و فنلند به آن پیوستند و کاندیدا شدن اوکراین به خاطر پیوستن به این پیمان، مورد حمایت قرار گرفت، تمام این موارد عمر استعمار و استکبار را طولانی ساخته و باعث خشونت علیه دولت‌های ضعیف، فقیر، و رعب و وحشت ملت‌های شان از جانب امریکا و ناتو شده و این رفتارها به عنوان یک رفتار بین‌المللی و عرف دائمی جهانی شده است.

این واقعیت بین‌المللی غیر معمول و غیر عادی به سبب وجود چنین پیمان سلطه‌خواهانه ظالمانه، وضعیت بسیار سختی را بالای مسلمانان تحمیل می‌کند که تغییر و از بین بردن آن و نجات از چنگ این پیمان یک امر لازمی است تا جهان را از شر این پیمان نجات دهد؛ زیرا استمرار وجود این پیمان به معنی بقای ظلم و استکبار و یک نشانه و خصوصیت منفی برای روابط بین‌المللی و شکل متنفر و چهره زشت به این روابط دارد و سلطه یک قوت بزرگ استعماری را به کرسی می‌نشاند.

لذا تغییر چنین وضعیتی یک تغییر مطلوب است که هیچ راه گریزی از آن نبوده تا بشریت را از این میراث شومی که بعد از جنگ جهانی دوم باقی مانده، نجات دهیم؛ میراث شومی که کمر مسلمانان را شکسته و تمام ضعیفاء و مظلومین را در جهان تحت ظلم و در چنگال خود گرفته است.

این وظیفه بزرگ را به جز از حاملین دعوت و رسالت‌مندان مسلمان که دارای عقائد قوی و پاکی هستند کسی دیگری نمی‌تواند حمل کند؛ کسانی که به صورت جدی در این راستا کار می‌کنند و برای ازسرگیری زندگی اسلامی و اقامه دولت خلافت راشده ثانی بر منهج نبوت ثابت قدم هستند؛ خلافتی که تنها امیدی برای نجات بشریت از زیر یوغ جهان سرمایه‌داری و ابزار نظامی تهاجمی‌اش که به وسیله ناتوی جنایت‌کار اجراء می‌شود می‌باشد.

برگرفته از شماره 504 جریده الرأیه

نویسنده: استاذ احمد الخطوانی

مترجم: مصطفی اسلام